

Forslag til Inatsisartutlov om næring

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

Forelæggelsesnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Erhverv og Råstoffer)

1. behandling

Jeg skal hermed forelægge forslag til Inatsisartutlov om næring.

Forslaget skal ses som led i Naalakkersuisut storskalapakke, der samlet skal gøre Grønland mere konkurrencedygtig for udenlandske investeringer i råstofsektoren og industri baseret på udnyttelse af vandkraft. Formålet med forslaget er at fremme konkurrencen og produktiviteten i den private og offentlige sektor.

Forslaget medfører en væsentlig forenkling af reglerne i næringsloven samtidig med at anvendelsesområdet for forslaget indskrænkes til fremover alene at gælde for detailsalg.

For at sikre forbrugerbeskyttelsen foreslås det, at den handlende altid skal skilte tydeligt både med virksomhedens GER-nr. og indehaverens navn og adresse samt på forlangende skal udlevere disse oplysninger til kunden.

Kravet om, at salg som udgangspunkt skal foregå fra fast forretningssted, ophæves.

Det vurderes, at forslaget generelt vil have positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Der åbnes op for nye forretningskoncepter, ligesom der sker en forenkling af sagsgangen, når erhvervsdrivende ønsker at sælge varer i forbindelse med markeder og messer mv. Forslaget muliggør, at salgsformer, som allerede i dag i et vist omfang finder sted, vil kunne foregå inden for næringslovens rammer, herunder kortvarige lagersalg, home-parties og andet.

Det offentliges behov for registrering med hensyn til gennemførelse af kontrol og sikring af skatteindbetaling er sikret via anden lovgivning. Virksomhederne skal således allerede i dag registres i GER registret og arbejdsgiverregister.

Med forslaget om, at næringslovens anvendelsesområde indskrænkes til kun at gælde selvstændig næringsvirksomhed med detailsalg af varer, bliver en række af næringslovens bestemmelser overflødige. Det vurderes en mere hensigtsmæssig og præcis regulering bedre kan ske ved fastsættelse af regler, der er specifik rettet mod de forskellige erhvervssektorer og deres forskellige behov. En bred næringslovgivning som den gældende, der opstiller

restriktive krav for adgang til det grønlandske marked begrænser konkurrencen med et højere prisniveau til følge. Det skaber videre et lukket erhvervsmiljø, der giver grobund for prisaftaler og de ulovlige konkurrence begrænsende prisaftaler, som vi desværre har set nogle alvorlige tilfælde af til skade for samfundsøkonomien.

Den gældende næringslov stiller krav om registrering af filialer for udenlandske selskaber, der vil drive erhvervsmæssige aktiviteter af en vis varighed. At registrere en filial af et udenlandsk selskab er typisk tids- og ressourcekrævende. Det er en betingelse for at få oprettet en grønlandsk filial i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at en virksomheds aktiviteter skal være mere omfattende end enkelt handlinger af kortere varighed. Her ligger allerede i dag en mulig konflikt mellem den gældende næringslov og selskabslovgivningen.

Aktiviteter, der udføres under en tilladelse meddelt efter råstofloven, er efter gældende ret allerede undtaget fra næringslovens anvendelsesområde. Erfaringerne herfra har kun været entydigt positive. Ved Cairn's efterforskningsboringer i 2010 og 2011 deltog op mod 50 forskellige udenlandske virksomheder. Registrering af filialer af alle disse virksomheder ville have været meget tids- og ressourcekrævede og kunne have forsinket boreprogrammet. Filialbetingelsen i næringsloven indebærer også en svækkelse af råstoflovens betingelser for at blive opfattet som en reel grønlandsk virksomhed, der efter råstofloven går videre end blot at være repræsenteret ved en lokal filialbestyrer. Næringslovens filialbestemmelser muliggør stråmandsvirksomhed i stedet for at sikre en reel deltagelse af grønlandske virksomheder..

Ønsker vi at fremme tiltag som øget lokal beskæftigelse og praktikpladser til vores unge er der andre og mere effektive metoder end blot at beskytte erhvervslivet fra konkurrence gennem en protektionistisk næringslovgivning.

For eksempel har der været gode erfaringer med at gøre lokal beskæftigelse og praktikpladser til udbudsvilkår ved udbud af offentlige anlægsopgaver. På råstofområdet har man også opnået konkrete gode resultater ved at stille krav om indgåelse af IBA aftaler med målsætninger om blandt andet involvering af lokale virksomheder og kursustilbud til opkvalificering af lokal arbejdskraft.

Med disse bemærkninger skal jeg overlade forslaget til Inatsisartuts velvillige behandling.